

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wojciechowski (przewodniczący)

SSN Maria Szczepaniec (sprawozdawca)

Ławnik SN Arkadiusz Sopata

Protokolant st. inspektor sądowy Marta Brzezińska

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego prokuratora Krystyny Zarzeckiej oraz obwinionego prokuratora X. Y.

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej, na rozprawie w dniu 28 stycznia 2025 r., w sprawie X. Y. - prokuratora Prokuratury Rejonowej [...] w P., obwinionego o popełnienie przewinień dyscyplinarnych z art. 137 § 1 pkt 1 i 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze, w związku z odwołaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego od orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 30 maja 2022 r., sygn. akt [...]

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 1360)

I. zaskarżone orzeczenie utrzymuje w mocy;

**II. kosztami postępowania dyscyplinarnego obciąża Skarb
Państwa.**

Arkadiusz Sopata Paweł Wojciechowski Maria Szczepaniec

UZASADNIENIE

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego w dniu 19 października 2021 r. wniósł do Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym wniosek o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej prokuratora Prokuratury Rejonowej [...] w P., obwinionego o to, że:

1. w dniu 21 grudnia 2017 r. w P., będąc prokuratorem Prokuratury Rejonowej [...] w P., dopuścił się oczywistej i rażącej obrazy przepisu prawa, to jest art. 220 § 3 k.p.k., w toku postępowania o sygn. [...] Prokuratury Rejonowej [...], poprzez niezatwierdzenie dwóch czynności przeszukania przeprowadzonych w dniu 14 grudnia 2017 r. przez funkcjonariuszy Komisariatu Policji [...] w wypadku niecierpiącym zwłoki, to jest przeszukania osoby M. S., jego odzieży i podręcznych przedmiotów oraz przeszukania pomieszczeń biurowych znajdujących się przy ul. [...] w P., a w konsekwencji nedoręczenie osobie uprawnionej, na zgłoszony do protokołu powyższych czynności wniosek, zatwierdzenia czynności przez prokuratora, tj. o przewinienie dyscyplinarne z art. 137 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze;
2. w dniu 17 grudnia 2018 r. w P., będąc prokuratorem Prokuratury Rejonowej [...] w P., dopuścił się oczywistej i rażącej obrazy przepisu prawa, to jest art. 92 k.p.k., stanowiącego, iż podstawę orzeczenia może stanowić tylko całokształt okoliczności ujawnionych w postępowaniu, mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, poprzez niezasadne uznanie, że w postępowaniu o sygn. [...] Prokuratury Rejonowej [...] nie złożono wniosku o ściganie wymaganego przepisem art. 310 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej, a nadto przepisu art. 12 § 1 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k., poprzez niezasadne uznanie, że postępowanie nie może się toczyć z urzędu z uwagi na brak wniosku o ściganie w sytuacji, gdy wniosek taki złożony został przez uprawniony podmiot, tj. o przewinienie dyscyplinarne z art. 137 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze;

3. w dniu 13 lipca 2018 r. w P., będąc prokuratorem Prokuratury Rejonowej [...] w P., uchybił godności urzędu, w związku ze sprawowaniem nadzoru nad pozostającym w jego referacie postępowaniem o sygn. [...] Prokuratury Rejonowej [...], poprzez to, że skierował pismo do Komisariatu Policji [...], w którym użył sformułowań wykraczających poza zasady wskazane w § 12 Zbioru Zasad Etyki Zawodowej Prokuratorów przyjętego 12 grudnia 2017 r. przez Krajową Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, to jest formułowania treści pism w sposób rzeczowy, wyważony i zrozumiały, unikając stwierdzeń nacechowanych emocjonalnie, sugerujących osobiste zaangażowanie lub naruszających godność osobistą, tj. o przewinienie dyscyplinarne z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze;
4. w dniu 28 września 2018 r. w P., będąc prokuratorem Prokuratury Rejonowej [...] w P., uchybił godności urzędu, w związku ze sprawowaniem nadzoru nad pozostającym w jego referacie postępowaniem o sygn. [...] Prokuratury Rejonowej [...], poprzez to, że skierował pismo do Naczelnika Wydziału Dochodzeniowo - Śledczego Komisariatu Policji [...], w którym użył sformułowań wykraczających poza zasady wskazane w § 12 Zbioru Zasad Etyki Zawodowej Prokuratorów przyjętego 12 grudnia 2017 r. przez Krajową Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, to jest formułowania treści pism w sposób rzeczowy, wyważony i zrozumiały, unikając stwierdzeń nacechowanych emocjonalnie, sugerujących osobiste zaangażowanie lub naruszających godność osobistą, tj. o przewinienie dyscyplinarne z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze.

Orzeczeniem z dnia 30 maja 2022 r., sygn. akt [...], Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym uznał X. Y. - prokuratora Prokuratury Rejonowej [...] w P. za winnego popełnienia zarzucanego mu:

- w punkcie pierwszym wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej, przewinienia dyscyplinarnego, wyczerpującego dyspozycję art. 137 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 740) w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów

powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r., poz. 190 ze zm.) i za to na podstawie art. 142 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 740) w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r., poz. 190 ze zm.) wymierzył mu karę nagany,

- w punkcie drugim wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej, przewinienia dyscyplinarnego, wyczerpującego dyspozycję art. 137 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 740) w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r., poz. 190 ze zm.) i za to na podstawie art. 142 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 740) w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r., poz. 190 ze zm.) wymierzył mu karę nagany,

- w punkcie trzecim wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej przewinienia dyscyplinarnego, wyczerpującego dyspozycję art. 137 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 740) w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r., poz. 190 ze zm.) i za to na podstawie art. 142 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 740) w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r., poz. 190 ze zm.) wymierzył mu karę upomnienia,

- w punkcie czwartym wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej przewinienia dyscyplinarnego, wyczerpującego dyspozycję art. 137 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 740) w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw

(Dz. U. z 2020 r., poz. 190 ze zm.) i za to na podstawie art. 142 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 740) w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r., poz. 190 ze zm.) wymierzył mu karę upomnienia.

Na podstawie art. 170 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 740) w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r., poz. 190 ze zm.) w zw. z art. 170 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 740) w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r., poz. 190 ze zm.), Sąd dyscyplinarny I instancji połączył wymierzone obwinionemu w pkt 1.1 i 1.2 orzeczenia kary nagany oraz wymierzone obwinionemu, w pkt 1.3. i 1.4 kary upomnienia i wymierzył mu jako karę łączną karę nagany.

Odwołanie od tego orzeczenia wniósł Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego, który zaskarżył rozstrzygnięcie sądu *meriti* na niekorzyść obwinionego prokuratora X. Y., w całości, zarzucając:

1. obrazę prawa materialnego z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze, poprzez brak jego zastosowania i w konsekwencji przyjęcie niewłaściwej kwalifikacji prawnej przypisanych obwinionemu przewinień dyscyplinarnych z art. 137 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 740) w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2020 r., poz. 190 ze zm.), zamiast prawidłowo z art. 137 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (Dz.U. z 2021 r., poz. 66) oraz z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (Dz.U. z 2021 r., poz. 66);

2. obrazę prawa materialnego z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze, poprzez brak jego zastosowania i w konsekwencji przyjęcie niewłaściwej podstawy prawnej wymiaru kar dyscyplinarnych z art. 142 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 740) w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2020 r., poz. 190) oraz z art. 142 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 740) w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2020 r., poz. 190 ze zm.), zamiast prawidłowo z art. 142 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz.U. z 2021 r., 66) oraz z art. 142 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 66);
3. obrazę prawa materialnego z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze, poprzez brak jego zastosowania i w konsekwencji przyjęcie niewłaściwej podstawy prawnej wymiaru kary łącznej z art. 170 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 740) w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2020 r., poz. 190 ze zm.) w zw. z art. 170 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 740) w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2020 r., poz. 190 ze zm.), zamiast prawidłowo z art. 170 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 66) w zw. z art. 170 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 66);

4. obrazę przepisów postępowania z art. 399 § 1 k.p.k., mającą wpływ na treść orzeczenia, poprzez brak uprzedzenia stron o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej zarzuconych obwinionemu przewinień dyscyplinarnych.

Formułując powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez:

1. przyjęcie, że przypisane obwinionemu X. Y. przewinienia dyscyplinarne określone w sentencji orzeczenia opisane w pkt I. 1 oraz I. 2 każdorazowo wyczerpują znamiona przewinienia służbowego określonego w art. 137 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 66) oraz przyjęcie każdorazowo podstawy prawnej wymiaru kary dyscyplinarnej nagany art. 142 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 66);
2. przyjęcie, że przypisane obwinionemu X. Y. przewinienia dyscyplinarne określone w sentencji orzeczenia opisane w pkt I.3 oraz I.4 każdorazowo wyczerpują znamiona przewinienia służbowego określonego w art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 66) oraz przyjęcie każdorazowo podstawy prawnej wymiaru kary dyscyplinarnej upomnienia art. 142 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 66);
3. przyjęcie podstawy prawnej wymiaru kary łącznej nagany art. 170 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 66) w zw. z art. 170 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 66).

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Odwołanie Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego, wobec bezzasadności podniesionych w nim zarzutów, nie mogło doprowadzić do wydania orzeczenia o charakterze reformatoryjnym.

Zarzuty z pkt od 1 do 3 podniesione przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, dotyczące obrazy prawa materialnego z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy Prawo o prokuraturze, w postaci przyjęcia niewłaściwej podstawy prawnej wymiaru jednostkowych kar dyscyplinarnych jak również kary łącznej, nie zasługiwały na uwzględnienie, bowiem zgodnie z treścią przepisu art. 14 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2020 r., poz. 190 ze zm.) „do czynów popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy o odpowiedzialności dyscyplinarnej w brzmieniu dotychczasowym”.

Ustawa o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2020 r. poz. 190) weszła w życie 14 lutego 2020 r. Natomiast wszystkie czyny, których dotyczy wnioski, zostały popełnione przed dniem wejścia w życie tej ustawy.

Wobec powyższego, uznać należało, że Sąd dyscyplinarny I instancji zastosował właściwe podstawy prawne, stosując przepisy o odpowiedzialności dyscyplinarnej w dotychczasowym brzmieniu. Zarówno z treści uzasadnienia projektu ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2020 r., poz. 190 ze zm.), jak i z treści przepisu art. 14 tej ustawy, nie wynika, aby intencją ustawodawcy był wskazany przez skarżącego, zakaz wstecznego stosowania zmienionego art. 137 ustawy penalizującego zachowanie sprawcy, popełniającego czyn, który w chwili jego dokonywania podlegał innym regułom odpowiedzialności dyscyplinarnej. Przeciwnie, ustawodawca wskazał precyzyjnie, że „do czynów popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy o odpowiedzialności dyscyplinarnej w brzmieniu dotychczasowym”.

Zważywszy na klarowność powyższego sformułowania, nie zachodzi potrzeba badania przez Sąd Najwyższy intencji ustawodawcy.

Odnosząc się do zarzutu 4 z odwołania, tj. obrazy art. 399 § 1 k.p.k., mającej wpływ na treść orzeczenia, poprzez brak uprzedzenia stron o możliwości zmiany

kwalifikacji prawnej zarzuconych obwinionemu przewinień dyscyplinarnych, Sąd Najwyższy uznał go za niezasadny.

Zgodnie z treścią art. 399 § 1 k.p.k. jeżeli w toku rozprawy okaże się, że nie wychodząc poza granice oskarżenia można czyn zakwalifikować według innego przepisu prawnego, sąd uprzedza o tym obecne na rozprawie strony. Chodzi tu więc o każdy przypadek zmiany kwalifikacji prawnej czynu w stosunku do przedstawionej w akcie oskarżenia. Zastosowanie innego przepisu dotyczy zastąpienia jednego przepisu innym, a więc zarówno wtedy, gdy chodzi o przepis surowszy, jak i wtedy, gdy chodzi o przepis łagodniejszy, ale także uzupełnienia lub uszczuplenia kwalifikacji prawnej o przepisy części ogólnej i szczególnej Kodeksu karnego, np. zastosowania kumulatywnej kwalifikacji (art. 11 § 2 k.k.), przyjęcia konstrukcji czynu ciągłego (art. 12 § 1 k.k.), ciągu wykroczeń (art. 12 § 2 k.k.) lub ciągu przestępstw (art. 91 § 1 k.k.), chuligańskiego charakteru czynu (art. 57a § 1 k.k.), recydywy z art. 64 § 1 i 2 k.k. (por. T. Kozioł, *O stosowaniu...*, s. 31–32; wyroki SN: z 5.02.1973 r., I KR 339/72, OSNPG 1973/11, poz. 166; z 29.01.1974 r., V KRN 6/74, OSNKW 1974/7–8, poz. 136; z 20.01.1983 r., II KR 347/82, OSPiKA 1983/9, poz. 203; wyrok SN (7) z 16.03.1984 r., RNw 2/84, OSNKW 1984/11–12, poz. 115; wyrok SN z 22.09.1983 r., I KR 162/83, OSNKW 1984/7–8, poz. 82). W realiach niniejszej sprawy, obowiązek taki nie powstał po stronie Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuraturze Generalnym, albowiem Sąd ten nie dokonał zastąpienia jednego przepisu innym. Jak słusznie wskazuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, uzupełnienie kwalifikacji czynu w oparciu o istniejący już opis czynu i o przepis niestanowiący podstawy wymiaru kary nie rodzi obowiązku pouczenia stron o zmianie kwalifikacji czynu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 lipca 2021 r., sygn. akt IV KK 337/21, Lex nr 3395720).

Za niezasadne uznać zatem należało również stanowisko skarżącego, wskazujące, że z uwagi na brak różnicy w skutkach wymierzenia kary dyscyplinarnej upomnienia oraz kary dyscyplinarnej nagany, jak i kary łącznej nagany, za przypisane obwinionemu delikty dyscyplinarne, należy stosować ustawę obowiązującą w chwili orzekania.

Mając powyższe względy na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji, kosztami postępowania dyscyplinarnego za postępowanie odwoławcze obciążając Skarb Państwa na podstawie art. 166 ustawy Prawo o prokuraturze.

[M. T.]

[r.g.]

Arkadiusz Sopata Paweł Wojciechowski Maria Szczepaniec